

26 129

Alsnog toekennen van rechtskracht aan enkele planologische kernbeslissingen (Wet rechtskracht diverse planologische kernbeslissingen)

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 10 december 1998

Met belangstelling heb ik kennis genomen van het verslag waarin door de vaste commissie voor ruimtelijke ordening en milieubeheer (hierna: de commissie) een aantal vragen wordt gesteld over het wetsvoorstel rechtskracht diverse planologische kernbeslissingen. Voorts wil ik mijn waardering uitspreken voor de spoedige toezending van het verslag.

De commissie vraagt zich af of de regering van oordeel is, dat in alle gevallen de planologische kernbeslissingen op een even sterk draagvlak stoelen als ten tijde van de vaststelling het geval was. De commissie vraagt zich tevens af of de regering uitsluit, dat in bepaalde gevallen dat draagvlak inmiddels is aangetast of zelfs is weggevallen.

Als dat niet het geval blijkt te zijn, vraagt de commissie of het dan wel terecht is, om plannen die verlopen zijn, opnieuw vast te stellen. De commissie verwijst naar het nader rapport (pagina 2), waarin ik opmerk dat «het niet de bedoeling is dat de inhoud van de betreffende pkb's gewijzigd wordt».

De beleidsinhoud van de verschillende pkb's is inderdaad niet meer zo actueel als op het moment waarop de pkb's werden vastgesteld. Er wordt daarom op de beleidsterreinen van de onderhavige pkb's gewerkt aan een actualisering daarvan. Om die reden heb ik tijdens de plenaire behandeling van het onderhavige wetsvoorstel bij de Tweede Kamer ook aangegeven dat ik de motie van mw. Van Dok-van Weele zie als een ondersteuning van mijn beleid. In deze motie wordt gevraagd de actualisering van alle in het wetsvoorstel genoemde pkb's zeer voortvarend ter hand te nemen en uiterlijk 1 januari 2000 in procedure te brengen, met dien verstande dat de actualisering van de PKB Waddenzee met voorrang moet worden aangepakt.

De actualisering van de pkb's zal plaatsvinden volgens de gebruikelijke manier die in de Wet op de Ruimtelijke Ordening is aangegeven, waarbij de Eerste Kamer uiteraard een rol speelt. In die procedure zal ook worden gekeken naar het draagvlak van de eventuele beleidswijzigingen. Op dit moment acht ik het niet opportuun daarop vooruit te lopen. Met het onderhavige wetsvoorstel wordt slechts beoogd de formele status te herstellen van de pkb's. Het betreft zuiver en alleen het herstellen van de juridische status van beleid waarvan tot aan de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 januari jl. aangaande

het luchtvaartterrein Maastricht Aachen Airport (verder: MAA) werd aangenomen dat het nog steeds geldend pkb-beleid betrof.

De commissie vraagt – gelet op de hiervooraande vraagstelling – of de regering van oordeel is, dat zij gedurende de verlengingsperiode van de pkb's besluiten kan nemen waaraan de in het geding zijnde pkb's ten grondslag liggen. Voor het geval dat de regering voornemens is besluiten te nemen, vraagt de commissie zich af welke majeure besluiten dat betreffen.

De concrete aanleiding voor de totstandkoming van het onderhavige wetsvoorstel is de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 januari jl. aangaande het luchtvaartterrein MAA. Ingevolge deze uitspraak dient binnen één jaar na de datum van de openbaarmaking van de uitspraak opnieuw op de bezwaren beslist te worden. Een dergelijke heroverwegingsbeslissing van een concreet besluit in het geval van MAA stoelt alsdan op het Structuurschema Burgerluchtvaartterreinen waarvan de werkingsduur met het onderhavige wetsvoorstel met een periode van maximaal vijf jaar wordt verlengd. Mochten er zich daarnaast in de periode tot aan de actualisering van de betreffende pkb nog majeure besluiten aandienen, dan zal daar uiteraard op de gebruikelijke manier met het parlement over worden gecommuniceerd.

De commissie vraagt vervolgens of op concrete beleidsbeslissingen die de uitoefening en het genot van de rechten van de burgers raken zonder uitzondering beroep bij de rechter openstaat.

Voorzover er sprake is van pkb's die concrete beleidsbeslissingen bevatten, te weten de PKB Waddenzee en het Structuurschema Militaire Terreinen, heeft ten aanzien van deze pkb's reeds een beroepsmogelijkheid opengestaan. Er behoeft dan ook niet opnieuw rechtsbescherming te worden geboden.

Tot slot vraagt de commissie het antwoord op de motie Van Dok-van Weele dat tijdens de plenaire behandeling in de Tweede Kamer is toegezegd als bijlage bij de nota naar aanleiding van dit verslag te voegen.¹

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. P. Pronk

¹ Kamerstukken II, 1998–1999, nr. 12.